

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันรูปแบบการจัดการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไป ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ การแข่งขันเพื่อชิงความได้เปรียบ การเปลี่ยนแปลงทางบริบทของสังคม ด้านการเคลื่อนไหวของเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งทำให้ทุกๆ ฝ่ายต้องตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตามสภาวะเพื่อความอยู่รอดและมั่นคงของประเทศชาติ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การศึกษามีบทบาทและมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะในโลกยุคปัจจุบันนี้ ทรัพยากรของประเทศที่สำคัญที่สุด คือ ทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ เพราะความสามารถและศักยภาพในการผลิตของประเทศนั้นขึ้นอยู่กับองค์ความรู้ของคนในชาติ ประเทศที่พลเมืองมีความรู้มีการศึกษาที่ดีย่อมได้เปรียบในการแข่งขันในตลาดโลกเสมอ หากคนได้รับการพัฒนา ได้รับการศึกษาที่ดีที่สุด ซึ่งบุคคลเหล่านั้น จะเป็นปัจจัยชี้ขาดความสำเร็จของพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตลอดชีวิต ในประเทศที่พัฒนาแล้วการพัฒนาศักยภาพของคนจะต้องนำหน้าการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ตัวอย่างประเทศที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนา เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมัน อังกฤษได้ทุ่มเทการลงทุนในการพัฒนาคนในชาติก่อนหน้าที่ประเทศจะเริ่มเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วแล้ว ทั้งสิ้น ประเทศเหล่านี้ ได้มีการปฏิรูประบบการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาคนในชาติให้มีความรู้และประสบการณ์ โดยให้การศึกษเป็นตัวการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ เพื่อคนในชาติจะได้นำความรู้และประสบการณ์ไปพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองดังที่เราจะพบในประเทศที่พัฒนาแล้วหลายๆ ประเทศจะมีประชากรที่ได้รับการศึกษาในอัตราที่สูง ดังนั้นประเทศไทยในปัจจุบันจึงตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาอย่างจริงจัง โดยให้คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การศึกษาได้ถูกกำหนดเป็นนโยบายระดับชาติที่จะส่งผลต่อความเป็นไปของประเทศในอนาคต ดังนั้นการปฏิรูปการศึกษาจึงต้องเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงคนแต่ละคน เพื่อก่อให้เกิดการใช้ศักยภาพของคนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาตนเอง และการสร้างสังคมนั้น

ใน พ.ศ. 2548 ผลการประเมินของ IMD ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 56 จาก 60 ประเทศ เปลี่ยนแปลงจาก พ.ศ. 2547 ซึ่งอยู่ในอันดับ 55 อยู่ 1 อันดับ โดยเป็นอันดับที่เหนือกว่าประเทศอื่นเพียง 4 ประเทศ คือ โรมาเนีย (57) ฟิลิปปินส์ (58) อาร์เจนตินา (59) และเม็กซิโก (60) แต่ต่ำกว่าอีก 55 ประเทศ ซึ่งรวมถึงประเทศในแถบเอเชีย ได้แก่ ญี่ปุ่น (2) ไต้หวัน (10) เกาหลี (15) สิงคโปร์ (18) สาธารณรัฐประชาชนจีน (20) อินเดีย (30) ฮองกง (38) และมาเลเซีย (44) ทั้งนี้ เนื่องมาจากสาเหตุ ดังนี้ 1) การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาของไทยในรอบ 5 ปี อยู่ที่ร้อยละ 0.25, 0.26, 0.27, 0.28 และ 0.26 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งนับว่าน้อยมมาก โดยใน พ.ศ. 2548 เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่ลงทุนด้านการวิจัยเป็นอันดับหนึ่งอย่างประเทศอิสราเอล ซึ่งลงทุนถึงร้อยละ 4.35 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ 2) บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาทั่วประเทศของไทยในรอบ 5 ปี อยู่ที่ 14, 14, 20, 32 และ 24.5 ต่อประชากร 1,000 คน พ.ศ. 2548 อันดับของบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาทั่วประเทศของไทยอยู่ในอันดับที่ 33 โดยมีจำนวนนักวิจัย 24.5 คนต่อประชากรพันคน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยต่อประชากรพันคนของสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่าเกินกว่าร้อยละ 100 ดังนั้น เป็นไปได้ว่าได้รวมบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาต่างชาติที่เข้าไปทำงานในประเทศไว้ด้วย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2549)

ศ.ดร.อุทุมพร จามรมาน ผอ.สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ออกมาเปิดเผยผลประเมินการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (โอเน็ต) ปีการศึกษา 2551 ซึ่งภาพรวมพบว่า นักเรียนชั้น ม.6 คะแนนวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ค่าเฉลี่ยไม่ถึง 50% นักเรียนชั้น ม.3 และนักเรียนชั้น ม.6 ใน 5 วิชาหลัก ทั้งภาษาไทย สังคม คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษและวิทยาศาสตร์ค่าเฉลี่ยไม่ถึง 50% โดยในส่วนของนักเรียนชั้น ม.6 ผลสอบโอเน็ตในช่วง 4 ปีนี้ พบว่า 5 วิชาหลักคะแนนยังไม่ถึง 50% ซึ่งไม่ดีขึ้น กว่าเดิม

นักวิชาการได้วิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลให้เกิดวิกฤตคุณภาพการศึกษามีหลายสาเหตุ เช่น งบประมาณที่มีความจำกัด กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) มีขนาดใหญ่ ขยับยาก ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคีอื่น ขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการศึกษา หลักสูตรการศึกษาไม่เน้นการคิดเป็น ทำเป็น ปัญหาครูไม่เพียงพอหรือขาดคุณภาพ ฯลฯ การแก้ไขและพัฒนาการจัดการศึกษาไทยให้มีคุณภาพ หลักสำคัญต้องเริ่มจากปฏิรูปฝ่ายที่เกี่ยวกับการกำหนดทิศทางและนโยบายการศึกษาของประเทศ

จากสภาพการดังกล่าวข้างต้นเป็นเครื่องมือชี้ให้เห็นว่าการศึกษาของประเทศไทยยังต้องเผชิญกับวิกฤติอย่างต่อเนื่อง ทำให้ไม่สามารถใช้เป็นพื้นฐานที่จะนำมาพัฒนาประเทศได้ ภายหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข พ.ศ. 2545 เป็นกฎหมายรองรับเป็นกลไกสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพด้านการศึกษาของชาติ ส่งผลให้เกิดการตื่นตัวครั้งใหญ่ของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา เพราะนับแต่นั้น ไปการศึกษาของประเทศไทยจะต้องมีการปฏิรูปและจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุด เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสามารถในการอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ให้ความสำคัญต่อการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ โดยกำหนดให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการในหมวดที่ 4 เพื่อวางหลักและแนวการจัดการศึกษาไว้ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในส่วนของกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพ ซึ่งส่วนหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ คือการที่ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นภารกิจอันสำคัญยิ่งของครูยุคใหม่ นอกจากนี้ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา(2545, หน้า 17) กล่าวถึงขอบข่ายและภารกิจแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาไว้ว่าให้เขตพื้นที่การศึกษา มีบทบาทหน้าที่ในด้านการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 4 ประการดังนี้ 1) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในเขตพื้นที่การศึกษา 2) ดำเนินการพัฒนามูลฐานในสถานศึกษาให้สามารถทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา 3) รวบรวมเผยแพร่ผลการวิจัยพัฒนาคุณภาพการศึกษารวมทั้งสนับสนุนให้มีการนำผลงานการวิจัยไปเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 4) ส่งเสริมสนับสนุนและยกย่องครูที่ทำผลงานวิจัย สำหรับบทบาทและหน้าที่ของสถานศึกษาด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามี 2 ประเภท คือ 1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน 2) รวบรวมและเผยแพร่ผลงานการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษารวมทั้งสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

จากบทบาทและภารกิจที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จึงจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะต้องหาแนวทางในการดำเนินการนำกระบวนการวิจัยหรือวิจัยในชั้นเรียนมาพัฒนาคุณภาพ

การศึกษา ด้านการพัฒนาตนเองให้เป็นนักวิจัยและด้านการเป็นผู้นำการวิจัยในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะต้องส่งเสริมให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นผู้นำที่มีความสำคัญต่อสถานศึกษาอย่างยิ่งย่อมจะมีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนในโรงเรียนให้มีกำลังใจและสามารถทำการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนที่ควรจะเป็นนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาและหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องจะต้องให้การสนับสนุน ส่งเสริมและช่วยเหลือให้ครูได้มีการศึกษาค้นคว้าด้านการวิจัย เพื่อหาความรู้ใหม่ๆ และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาและแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพราะครูเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนและเข้าใจสภาพการเรียนการสอนที่แท้จริง ซึ่งจะทำให้ครูได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองอีกด้วย

จากสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนในสถานศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้ามีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าถึงบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร ว่าผู้บริหารมีบทบาทอย่างไรต่อการส่งเสริมการวิจัยเพื่อจะได้นำไปใช้ให้เกิดเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนให้เกิดคุณภาพที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

ผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาบทบาท เปรียบเทียบและเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร ตามการวิเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัย ใน 5 ด้าน คือ 1. ด้านการส่งเสริมให้เห็นความสำคัญ 2. ด้านการสนับสนุนและจูงใจ 3. ด้านการนิเทศภายใน 4. ด้านการพัฒนาครู 5. ด้านการเผยแพร่ผลงานเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา รวมจำนวน 1,169 คน จำแนกเป็น

2.1.1 ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 73 คน

2.1.2 ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 1,096 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการและครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 289 คน กำหนดจากตารางของ Krejcie and Morgan โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น จำแนกเป็น

2.2.1 ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชรจำนวน 18 คน

2.2.2 ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 271 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งมี 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านการส่งเสริมให้เห็นความสำคัญ 2. ด้านการสนับสนุนและจูงใจ 3. ด้านการนิเทศภายใน 4. ด้านการพัฒนาครู 5. ด้านการเผยแพร่ผลงานเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้ความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นที่เข้าใจตรงกับผู้ศึกษาค้นคว้าจึงกำหนดความหมายของคำที่ใช้ดังนี้

1. **ผู้บริหารสถานศึกษา** หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร
2. **บทบาทของผู้บริหาร** หมายถึง พฤติกรรมในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาและความรับผิดชอบเมื่อเข้าดำรงตำแหน่งผู้บริหาร
3. **ครูผู้สอน** หมายถึง ครู อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอน การจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนที่เปิดสอนนักเรียนในช่วงชั้นที่3 และช่วงชั้นที่4
4. **โรงเรียนมัธยมศึกษา** หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาให้กับนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่4
5. **ขนาดของโรงเรียน** หมายถึง การกำหนดขนาดของสถานศึกษาโดยยึดจำนวนนักเรียนของกระทรวงศึกษาธิการเป็นเกณฑ์ ซึ่งแบ่งเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่
6. **การวิจัยในชั้นเรียน** หมายถึง การวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ครูดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอนตามปกติในชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ข้อค้นพบและคำตอบที่เชื่อถือได้
7. **บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน** หมายถึง พฤติกรรมในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เกิดการทำวิจัยประกอบด้วย
  1. ด้านการส่งเสริมให้เห็นความสำคัญ
  2. ด้านการสนับสนุนและจูงใจ
  3. ด้านการนิเทศภายใน
  4. ด้านการพัฒนาครู
  5. ด้านการเผยแพร่ผลงานเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ
  - 7.1 การส่งเสริมให้เห็นความสำคัญ หมายถึง การที่ผู้บริหารเห็นคุณประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนโดยการดำเนินการเพื่อให้ครูเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธีการต่างๆ ประกอบด้วย การสร้างความตระหนักให้เห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน การกำหนดเป้าหมายเป็นนโยบายโรงเรียน การประชุมครู
  - 7.2 การสนับสนุนและจูงใจ หมายถึง การที่ผู้บริหารใช้หลักการจูงใจต่างๆ เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้เกิดความสำเร็จของในการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมทั้งสร้างขวัญกำลังใจ ได้แก่ ยกย่อง ชมเชย นำผลงานวิจัยในชั้นเรียนมาพิจารณาความดีความชอบ มอบโล่รางวัลต่างๆ

7.3 การนิเทศภายใน หมายถึง การที่ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยกิจกรรมต่างๆ ประกอบด้วย การสัมมนาเชิงวิชาการ การจัดกระบวนการนิเทศอย่างเป็นระบบ

7.4 การพัฒนาครู หมายถึง การที่ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธีการต่างๆ ประกอบด้วย การจัดอบรม การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การสร้างเครือข่ายการทำวิจัยในชั้นเรียน

7.5 การเผยแพร่ผลงานเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ หมายถึง การที่ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีโอกาสเผยแพร่ผลงานวิจัยด้วยวิธีการต่างๆ ประกอบด้วย การประกวดผลงานวิจัยของครู การประกาศ ประชาสัมพันธ์และสนับสนุนให้เป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ การส่งเสริมให้ครูได้นำเสนอผลงานวิจัยด้วยวิธีต่างๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร เห็นคุณค่าและความสำคัญของการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน
2. เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย การวางแผนและการปรับปรุง พัฒนาระบบการพัฒนา ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร